

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmimi nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 28 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 30 h. Za pošiljanje na doma račun se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozborske volitve.

Shod županov in občinskih odbornikov v Kranju.

(Izvirno poročilo.)

Tudi v naši sicer zaspani Gorenjski se je začelo daniti. Ponedeljski shod nam je najboljši dokaz za to. Klerikalnega jarma, katerega se v zadnjem času otrsujejo povsod na Kranjskem, so tudi pri nas na Gorenjskem sili do grla. Časi so minuli, ko se je tebi nič, meni nič ukazovalo kmetom, da morajo voliti samo onega, kogar „podtrdijo“ sam prevzvišeni škof.

Vabilu na shod, ki se je vršil v društveni sobi „Slovenskega bralnega društva v Kranju“, se je odzvalo okrog 200 županov, občinskih odbornikov in kmetov. Iz radovljiskega okraja je dospelo kakih 50 mož veljakov, selška in sorška dolina je poslala svoja zastopnika, zlasti dobro pa je bila zastopana kranjska okolica; iz kamniškega okraja ni bilo nobenega. Kmet hoče imeti za poslanca moža iz svoje srede, kar je tudi popolnoma prav. A da bi se danes postavljali kandidati, ki so brez vsake politične barve, ki mislijo biti nekaki „divjaki“, to skoro ni mogoče. Zato pa se je ta shod malone popolnoma ponesrečil. Zjedinenja se ni moglo doseči. Volilci iz radovljiskega okraja so odločno zahtevali, naj se postavi kandidatom ravnatelj kmetijske družbe, g. Gustav Pirc, tem se pridružita zastopnika selske in soške doline, češ, da bo selska in sorška dolina glasovala za onega kandidata, ki ga bo postavila narodno-napredna stranka. Kakih 40 kmetov je pritrjevalo govornikom, ki sta se ogrevala za poslanca-kmeta, ki bo res kmet ter so bo v državnem zboru potegoval samo za kmetijske koristi. Največji nemir in kraval pa so delali klerikalni pristaši s 5 duhovni, na čelu jim kranjski dekan, šenčurški fajmošter Kukulj in besniški junak Pokorn. Ti so s svojim kandidatom Pogačnikom igrali jako žalostno ulogo, ko so videli, da je več ko dvetretjinska večina odločno proti dosedanjemu poslancu Pogačniku. Zato so ves čas motili zborovanje z mejklici in ugovorjali govornikom, kar je že presedalo navzočim. Velikanski krik je tedaj nastal, in čuli so se klici: „Ven, dihur!“ „Fej, Koblar!“ „Kaj imajo farji tukaj iskati?“ „Kdo jih je klical semkaj?“ „Živio, Tavčar!“ „Živio, liberalci!“ itd. Znani poštenjak se je kaj žalostno oziral okrog in iskal zaslonbe, a ni je našel. (Mimogrede bodi omenjeno, da je ta mož po 40-danskem političnem postu zopet stopil iz rezerve.) Navzoči odbornik „Slovenskega bralnega društva“ je tedaj, ker se je bilo bati, da bi se ne pripetila kaka nesreča, izjavil, da nepovabljeni gostje nimajo vstopa v dvorano, in vsled tega prosi, da se odstranijo hujskači, sicer bi bil primoran zapreti sobo. Nepovabljeni, nadležni „gospodje“ so končno uvideli, kaj jim je storiti, in so polagoma drug za drugim odkurili iz dvorane. Bil je res zanimiv prizor gledati, kako so s potepenim nosom tiščali k vratom klerikalni kolovodje s svojo najeto tolpo. — Zborovanje se je na to vršilo nekoliko mirneje, ker so ostali samo narodno-napredni volilci in pa „neodvisni“ kmetje. Prav dobro je govoril selski župan Šlibar, ki je s prepričevalnimi besedami priporočal kandidaturu gospoda ravnatelja Pirca, in gospod Čop iz Most, ki je povedal, da so se veljavni možje iz radovljiskega okraja soglasno izrekli za kandidaturu g. Gustava Pirca. Med tem pa je za-

baval zborovalce že zgoraj omenjeni župnik Pokorn, ki je pridvil do vrat in mogočno zatrjeval, da je tudi on občinski odbornik, torej ima tudi on pravico biti navzoč. Vse se mu je smejalo, in klici: „Ven ž njim!“ so ga spremljali po stopnicah. Blejci so še enkrat poskusili prepričati „neodvisne“ kmete, katerih pa je bilo komaj še 12 poštenih v dvorani, naj se izreko in zedinijo za kandidaturu g. G. Pirca. Volilci iz radovljiskega okraja so bili razočarani, ko so videli, da nič ne pomaga vse prigovarjanje. Prišli so bili v tako mnogobrojnem številu, ker so mislili, da bodo ustregli svojim so sedom, če jim dokažejo s svojim prihodom, da je njih kandidat toli preganjani ravnatelj naše dične kmetijske družbe, in da ima le on največje upanja na zmago. Vsled tega so odšli! — „Neodvisni“ kmetje so na to glasili kandidatom gosp. Jakoba Koželja, posestnika v Olševku, ki je sprejel kandidaturu.

Klavernega kandidata Pogačnika pa, ki se je bil ta dan tudi pripeljal v Kranj in je lovil kmetijske glasove, ni bilo na shod, ker se mu menda ni zdelo vredno ali pa se ni — upal!

Iz Novega mesta, 12. novembra.

„Naša prednja straža v Mirni peči je včeraj generala naših sovražnikov in šefa škofovega štaba z vso drugo drobnarijo vred ujela.“

Tako se je govorilo danes po Novem mestu, in ta vest se je hitro razširila po bližnji in daljni okolici. Ker je bil tu tržni dan, prišlo je tudi več mirnopedskih mož v mesto. Ljudje so se zbirali okrog njih, da izvedo, kako je bilo na shodu. In kako veselje je zavladalo v celem mestu, ko se je izvedelo za vse posamičnosti o shodu. Le jeden glas je bil: „Krasno so ti naši sosedje manevrirali! Od teh se je treba učiti.“

In to je resnica! Na shod povabljeni pridejo v tako velikem številu, da si škofov odposlanec veselja kar roke melje. A kako hitro mu usta zamaše! Ko pride potem general in vidi položaj, mu kar sapa zastane! Plaho gleda okrog sebe, ves je bled in zbehan in ne ve, kaj bi storil. Strah ga je ljudstva! Bitko je zgubil. „Bežimo“, je mislil, „to je najbolje, kar moremo storiti“, in je tudi res zbežal.

Mirnopedška zmaga je lep dan v zgodovini naših strankarskih bojov. Mirnopedski možje so na glaslu kot jakhi dobri kmetje. Možati ljudje so to in ponosni na svoj stan. S pridobitvijo te postojanke je v novomeškem okraju jako mnogo pridobljeno. To so vedeli tudi nasprotniki, in zato je poslal škof svojega tajnika, dr. Šusteršič pa je prišel sam.

Bitko je izgubil. Ta teden bo vedel po vsem Dolenjskem slednji kmetovalec, kako mislijo mirnopedski rojaki, in kako možko in pogumno se znajo zavzeti za svojo voljo. Veselje je že danes v Novo mesto prišlim kmetom iz drugih vasi žarelo iz oči, ko so izvedeli za to zmago. Dlje časa so ostali v mestu in mirnopedskim sosedom stiskali roke. Prihajali so sejmariji tudi iz Bučke, kjer je bil danes veliki semenj, in v pozni noči so še vzdigovali kupice in veselo napivali korajžnim mirnopedskim možem. „Bog jih živi“, glasilo se je iz sto in sto grl. In napivalo se jim bo po vsem Slovenskem, kjer so zavedni kmetje in prijatelji kmetškega stanu. Dan 11. novembra ostane svetel dan našega boja in Mirnapeč kraj, o katerem se bo z velikim spoštovanjem go-

vorilo. Bog Vas živi, pogumni stražarji kmetovalčeve svobode in kmetijske močatosti.

Iz Kandije, 13. novembra.

Seveda so bili na slavnem mirnopedskem volilnem shodu tudi naši kaplanje. Tudi vzorni dr. Prelesnik, ki je pri g. proštu v mestu na počitnicah in ima tudi neko sorodnico, hodi za kratek čas na Pfeiferjeve in Šusteršičeve volilne shode. Šel je tudi na shod v Mirno peč. Drugo jutro po shodu je jeden teh kaplanov pripovedoval domačim možem, kako so mirnopedski občani na shodu nastopili. Seveda je kaplan pihal, kakor razkačen puran, in mislil je, da mu bodo poslušalci pritrjevali. Kako se je začudil, ko se je oglašil jeden poslušalec in z vidnim veseljem nad postopanjem mirnopedskih mož, rekel: „Ti kmetje so možje pa ne hinavci“. Kaplan je strmel in nejevoljno vprašal: „Kaj ste pa vi?“ In mož mu je s povešeno glavo odgovoril: „Gospod, mi smo pa hinavci, Bog nam greh odpusti“.

Pfeifer se je zdaj v Kandiji kar stalno naselil. Ta agitira v neki gostilni. A kolikokrat mora revež v kuhinjo iti, ker mu pivci, če so kmetje, povedo, da ga ne bodo volili. Ubogi Pfeifer! V kuhinji „caguje“ in „župco“ pije, gospa gostilničarka, žena usmiljenega srca, pa mu dela družbo in ga z veliko potrpežljivostjo tolaži. Tudi soprogo ima Pfeifer seboj. Gospa se pač boji za možovo zdravje, saj Pfeifer v svoji razburjenosti večkrat pozabi, da ne sme na prepihu stati. Pfeifer je v farovski službi popolnoma pozabil, da je bil enkrat mož. Izvedeli smo, da ovaja pri vladi nižje uradnike in učitelje, ki govore, da ni sposoben za poslanca. Pfeiferju se zdi, da bosta vlada in farovž pri tej volitvi skupaj delala...

Danes se hoče Pfeifer z nekaterimi volilci iz Bršlina sniti, pa ne pove, kje in kdaj. Mirnopedski strah mu leži v vseh udih. Tako je poparjen, da je neki mož rekel v gostilni: Kaj bomo tega na Dunaj pošiljali, ta naj gre v „špital“. Morebiti bo Pfeifer tudi v Beli cerkvi shod sklical. Tam tudi še ni bil, in bi ga volilci gotovo radi videli.

Kakor čujemo, so imeli novomeški in naši duhovniki včeraj zvečer v rokodelskem društvu tajen shod. Bilo je 10 duhovnikov in 12 posvetnjakov, mej slednjimi pa komaj polovica klerikalcev. Ugibali so, koga bi postavili za kandidata. Ugibali so o tem in onem in se potem razšli, ko jim je najpametnejši rekel, da so vsi za nič. Pravijo, da bodo kandidirali prošta Elberta, in sicer za to, ker upajo, da bodo zanj glasovali vsi Kočevci in vsi drugi Nemci v dolenskih mestih, ker je Elbert Nemeč z Bavarskega.

Iz Vač, 11. novembra.

Na sv. Martina dan vršil se je volilni shod v župnišču klerikalne stranke, kateri shod pa ni bil obče razglašen.

Nenavadno zgodaj končala se je to nedeljo popoldne služba božja. Kazalo je to že nekaj izvanrednega. Bilo je zelo slabo vreme, in dež je curkoma lil. V tem vremenu se je v odprtem vozu, premočen do kože pripeljal pomilovanja vredni, zloglasni penzijonist Vencajz. Po končani popoldanski službi božji pričeli so se pomikati naši puhloglavci, mežnarji, cerkveni ključarji in drugi klerikalni podrepniki proti župnišču.

Par bolj veljavnih mož zvalili so z zvijačo s pripombo, da se bo dogovorilo o popravilu po potresu poškodovane podružnične cerkve v Kanderšah. Dopoldne je taval naš župan, vulgo Basit po trgu ter opravlja službo obč. birača, vabil somišljenike na volilni shod. Kaj je tega človečeta do tega privedlo, je kaj lahko uginiti. Bliža se občinska volitev! Pa tudi to mu ne bo pomagalo, njegov stol je omajan, le lahkega sunka je treba in se poruši. To se gotovo zgodi, dokaz tega je zadnja obč. volitev. Možatega na našem županu itak nič ni, njegova pretekla doba je tako vsem dobro znana. Pri neki priliki pa se je celo še izrazil rekoč: „Zakaj nam le vsiljujejo tega najslabejšega kandidata? Jaz bodem gotovo proti njemu deloval.“ To je doslednost! Sramota!!

Shod vršil se je strogo tajno, vseh udeležencev bilo je 17. Naš obče znani, jecljavi župnik predstavi Vencajza. Ta prične svoje otrobe vezati o liberalizmu in njega voditeljih na Kranjskem. Obrdgnil se je tudi ob učiteljstvo in ob novodobno šolo. Tudi je agitiral za dr. Šusteršiča, ki je od sv. Duha razsvetljen. Ugovorov se mu ni bilo bati, zato je bilo že skrbljivo.

Vencajz ni nič posebnega zanimivega povedal, pač pa je pozabil povedati svojim zbranim, da kot bivši poslanec ni storil nič tega, kar bi imel storiti. Tudi ponujal se navzočim ni, za svojo zopetno izvolitev, to pa gotovo zato ne, ker menda že naprej ve, da tu ne bo izvoljen.

V dokaz temu je dovolj že izjava udeležnikov po shodu, ki so rekli: Govoril je in pokazal se nam je, ali volili ga ne bomo. Večina tukajšnjih volilcev je za narodno naprednega kandidata, gospoda I. Lenarčiča, posestnika na Vrhniki, obče znanega kot umnega kmetovalca. Pa tudi za V. kurijo volili bomo naprednega učitelja g. Luka Jelenca v Ljubljani, ker le od omenjenih smo si svesti, da bodeta v naš prid delovala. Združili se bomo tedaj na dan volitve trdno vsi, in pokazali bomo s tem, da nismo sužnji sebičnežev, ampak prosti možje!

Zavedni volilci napredne narodne stranke.

Iz idrskega okraja, 11. nov.

Gospod urednik! Ne bodite hudi name, spet Vas nadlegujem. Pisati sploh nisem Vam prav nič mislil, ker prvič nimam časa, drugič pa, saj veste, je teško pisati človeku, ki ni več šol zdelal, kakor one, ki se imenujejo ljudske šole. Zadnji moj dopis je gospode, ki pišejo za „Slovenca“, prav hudo razgrel. Posebno se je raztogotil delavec Gostinčar. Ta možic je name napravil še v prejšnjih časih precej dober utis, no, sedaj pa vidim, da nima nič samostojnega, temveč baha se samo z onim, kar si je v teku dolzih let naučil pri svojih predpostavljanih. Kolikokrat sem si mislil, glejte, tale mož bi pa bil kakor nalašč za državnega poslanca za peto kurijo. Toda iz zadnje izjave pa sem sprevidel, da mora mož tako plesati, kakor mu drugi godejo, če prav trdi v tisti surovi izjavi, da njemu nobeden ne ukazuje. S svojim zadnjim dopisom nisem prav nič mislil koga razžaliti, ampak zapisal sem to, kar sem prej že davno mislil. G. urednik! In ona Gostinčarjeva izjava je pa v resnici prav surovo pisana, tiste besede pač niso njegove, temveč zabelo za to je dobil skoro gotovo pri „Slovencu“. Na tak način se pri nas včasih pridružujejo vaški fantalini, ne pa „razumni“ ljudje.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljenja. Originalna škatlica 2 K a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (11-11)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. novembra: Neža Okorn, sladčarica, 60 let, Karlovska cesta št. 19, srčna hiba.
Dne 12. novembra: Ivana Grandesso, zasebnica, 68 let, Karlovska cesta št. 2, ostarelost.
Dne 13. novembra: Anton Planko, delavec, 53 let, Tržaška cesta št. 24, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 7. novembra: Pavla Kališnik, gostačeva hči, 2 mes., oslabeledost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 808 m. Srednji srčni tlak 736 mm.

Nov.	Čas opaževanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
13.	9. zvečer	734.2	7.1	sl. jug	oblačno	0.0 mm
14.	7. zjutraj	732.8	6.4	sr. svzhod	oblačno	0.0 mm
	2. popol.	732.2	8.3	sr. vzhod	oblačno	0.0 mm

Srednja včerašnja temperatura 7.1°, normale: 4.1°.

Dunajska borza

dne 14. novembra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.15
Skupni državni dolg v srebru	97.90
Avstrijska zlata rentna	115.05
Avstrijska krona rentna 4%	98.45
Ogrska zlata rentna 4%	114.95
Ogrska krona rentna 4%	90.35
Avstro-ogrsko bančne delnice	1692.-
Kreditne delnice	663.50
London vista	240.65
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117.70
80 mark	23.52
80 frankov	19.19
Italijanski bankovci	90.65
C. kr. cekini	11.38

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sožalja o priliki prebitke izgube naše srčno ljubljene hčerke, oziroma sestre, gospodičine

Minke Stojec

izražamo tem potom vsem, ki so nas med njeno boleznijo in ob smrti tolažili, najiskrenejšo zahvalo.

Vrhnika, dné 13. novembra 1900.

(2348) **Žalujoči ostali.**

Spretnega (2340-1) urarskega pomočnika

sprejme takoj **Fr. P. Zajec, urar v Ljubljani.**

Obrabljeno mizo za prodajalnico

(bank) (2327-2) **spodnjo stelažo s predali** kupi se takoj po primerni ceni. Poizve se v upravnistvu „Slov. Nar.“

Dve hiši

št. 9 in 22 poleg dekanije cerkve v Šmarji pri Grosupljem (2335-1) se dasta s 1. januarjem 1901 v najem.

Hiši sta pripravni za vsako obrt. Več se izve pri lastniku Antonu Škerjanou, gostilničarju v Šmarji št. 21.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga bez Trbiž. Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Národna kavarna.

Danes v sredo, dné 14. novembra in v soboto, dné 17. novembra t. l.

KONCERT meščanske godbe.

Začetek ob 8. uri zvečer. **Vstop prost.** K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem (2353) **Fran Krapež.**

Doma vkuhane, jako dobre brusnice (Preiselbeeren) in jamčeno pristno, domačo slivovko in sadjevec

priporoča trdka **Kham & Murnik** trgovina špecerijskega in delikatesnega blaga ter vinarna. (2345-1)

Letošnji dolenski specialni cviček

z mestnega hriba pri Novem mestu iz vinograda gospoda Dreise-ja **Je došel ter se toči v Konjušnih ulicah št. 2 (2333-2) in v Strelških ulicah št. 8.**

Na poskušnjo vabita najudaneje **Ludovik Černe Avgust Pavšek** Konjušne ulice št. 2. Strelške ulice št. 8.

Modrce najboljši fabrikat najlepša fačona v veliki izberi in po najnižjih cenah priporoča (2069-6)

Karl Recknagel Mestni trg št. 24.

S 17/00 57 **Oklic.** V konkurzno maso **Ivana Kramarja**, trgovca v Idriji se prodajo ofertim potom tistemu, ki največ ponudi, skupno (en bloc) vsa na **17.609 K 89 h.** cenjena kreditarjeva

zaloga trgovinskega blaga

katero je popisano v inventarskem zapisniku z dne 9. oktobra 1900 S 17/00/33 pod točkami 1 do 1074, izvzemši točk 1023 in 1024, pod sledečimi pogoji:
1.) Konkurnzna masa ne prevzame nikakoršne garancije za popolnost in resničnost inventarnega zapisnika in za kakovost blaga.
2.) Eod cenilno vrednostjo se ponudba ne sprejme.
3.) Konkurnzna masa si pridržuje po sklepu upniškega odbora pravico ponudbe, katere se bodo podale, ali sprejeti ali pa tudi poljubno odkloniti.
4.) Ponudniki morajo svoje ponudbe doposlati **do 26. novembra 1900 do 6. ure zvečer** konkurznemu upravniku **g. dr. Franc Tomiščeku**, odvetniku v Ljubljani, **Breg št. 20**, pisмено. Ob jednem mora vsak ponudnik položiti vadij to je 10% od inventurne vrednosti 17.609 K 89 h. tedaj v znesku 1761 K. Kupcu je trgovinski lokal na razpolago do konca decembra 1900. Inventarski zapisnik je moči pregledati pri konkurznem komisarju. Idrija, dne 7. novembra 1900. Konkurnzni komisar: **Sturm.**

Nove stelaže in pudel

se prodadó ceno. (2328-2) Kje? pove upravnistvo „Slov. Nar.“

V najem se dajo ena kovaška, ena ključavničarska in ena kleparska delavnica.

Več pove **J. J. Kantz**, Rimska cesta št. 16. (2316-4)

Čistanim prijateljem in blagovalcem mojega „Triglava“!

Dajem uljudno na znanje, da se dobiva moj pristni, zelisni sok „Triglav“ v nepokvarjeni, izvorni kakovosti v prodajalnici

Edmund Kavčič v Prešernovih ulicah, nasproti glavne pošte katera se tudi za izvoz te domače specialitete v inozemstvo zavzema. Z odličnim spoštovanjem

(2023-38) **J. Klauer.**

Cene brez konkurence!

Zanesljivo pristna črna in bela vina iz istrskih in dalmatinskih vinogradov priporoča

C. Zalaznik v Pulju (Pola). (2208-6)

V najem se dá za kako pisarno pripravna velika, novo pripravljena

pritlična soba na ulico s 4 okni in obokan kabinet z 2 oknom brez kuhinje

Dalje se dá v zakup moja izdelovalnica mila

poprej **Av. L. Winkler.** Prijazna povprašanja sprejema dopoldne od 8.—10. in popoldne od 1.—4. ure (2347-1) **Herman Kranz.**

Gotov uspeh imajo splošno priznane **Kaiser-jeve**

karamele iz poprove mete

proti nedostajanju apetita, želodčnemu bolu, slabemu in pokvarjenemu želodcu. (2117-3) Pristne v zavojih po 25 vin. v Ljubljani pri: Mr. Ph. Mardetschlaeger-ju, v orlovi lekarni poleg železnega mostu; Milanu Leustek-u, v deželni lekarni pri Mariji pomagaj; Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, v lekarni pri zlatem enorogu.

Sukneni ostanki kakor tudi **blago od kosa** se prodaja po cenah brez primere pri **R. Miklauc-u** Spitalske ulice št. 5. (2209-5)

Proti malokrvnosti **Železnato vino** lekarnarja **G. Piccoli v Ljubljani** dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže **ima v sebi 90krat več železa** kakor druga po reklami nezasluzno sloveča china-železnata vina, katera čisto nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. (1368-14) Vsled tega na vse jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabeledih osebah, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolečavih otrocih. Dobiva se v steklenicah po pol litra. Vnanja naročila proti povzetju.

Zaradi opustitve trgovine je lepa, novo zidana **hiša v Spodnji Šiški** v kateri se uspešno izvršujeta gostilniška obrt in špecerijska trgovina, takoj z vsem fundus instructusom po primerni ceni in jako ugodnih pogojih **na prodaj.** Ta hiša daje prav dobre obresti, je urejena za izvrševanje mesarije in prekajevalstva, ima lep hlev, magacin, prekajevalnico, klavnico itd. Tudi se dá v najem ali se prodajo samo mesarija. Več pove lastnik **Jožef Seidl** v Spodnji Šiški št. 150 pri Ljubljani. (2351-1)

„Ljubljanska kreditna banka“ v Ljubljani Spitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih. (1877-52)

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim. Zavarovanje proti kurzni izgubi. Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga. Eskompt menjic najkulantneje. Borzna naročila.